

Nasledujúce prvky pastoračnej práce musia byť vo farnosti včlenené do pastorácie detí, mladých, vysokoškolákov, rodín, starých, chorých, väzňov, škôl či závislých od drog neopomenúc ani pastoráciu cez internet, vďaka ktorej sa môžu všetky tieto špeciálne pastorácie poprepájať rôznymi komunikačnými premosteniami a cez ne si medzi sebou vymieňať skúsenosti či poučenia. Ak teda chceme, aby vo farnosti pastoračná práca nielen akosi prežívala, ale aby rástla a neustále sa rozvíjala, je potrebné, aby obsahovala tieto dôležité prvky:

1. Osobné angažovanie sa – tento postoj je nenahraditeľný prakticky u všetkých kresťanov, ktorí sú v činnej fáze života a ktorým na Cirkvi záleží. Nie čakať, kým niekto niečo zariadi a nariadi, a potom sa v prípade neúspechu vyhovoriť na dotyčnú osobu. Osobné angažovanie sa bude u každého vyzerať inak podľa jeho schopností, veku a sociálneho zaradenia. Farnosť je miestom, kde má každý možnosť pridať do spoločného svoj dar spôsobom jemu vlastným. Je to spoločenstvo ľudí rôzne obdarovaných Duchom Božím. Preto by mal každý veriaci prejsť z postoja: „Oni sa postarajú...“ ku aktívnemu postoj: „Dám, čo mám a urobím, čo môžem a viem...“ Túto rôznosť darov treba najprv rozpoznať a potom zladíť tak, aby sa navzájom doplňovali a podporovali. Farár potom nie je ten, ktorý všetko vymýšľa, organizuje a realizuje, ale ten, ktorý zaisťuje dostatok „miesta k životu“ všetkým, ktorí vo farnosti žijú a má na pamäti dlhodobejšie a hlbšie ciele, ako iba momentálne ciele jednotlivých akcií. V oblasti internetovej pastorácie vo farnosti je tento prvok osobného angažovania sa veľmi dôležitý, pretože jeden človek určite nezvládne udržiavať kontakty s takým množstvom ľudí, aký sa prihlasuje na internet. Musí teda vo farnosti existovať špeciálny tím pastoračných pracovníkov, ktorí budú mať na starosti jednotlivé sekcie farskej pastorácie na internete. Udržiavanie aktuálnych informácií, aktualizovanie fotografií z farských akcií, odpovedanie na kladené otázky a moderovanie diskusií je len zlomok zo všetkých aktivít, ktoré možno rozvíjať na internete. Na druhej strane je potrebné aj osobné angažovanie sa všetkých veriacich v podobe vlastných článkov a príspevkov. Bez ich aktivity by aj táto aj každá iná pastorácia postupne zanikla.

2. Vzory – dnešné masmédiá nechcú byť anonymné, preto ponúkajú osobnosti, hrdinov a s nimi samozrejme aj spôsob života a rebríček hodnôt. Vedia, že posolstvo bude prijaté, ak pomocou sympatie, dôvery a dialógu vstúpia osobne do vnútra čitateľa, diváka či poslucháča. Ohlasovanie evanjelia pomocou masmédií teda jednoznačne musí podávať aktuálne fakty, musí byť zosobnené v konkrétnych ľuďoch – hrdinoch, ktorí konkrétne hodnoty evanjelia naplňajú vo svojich životoch príkladným spôsobom. Nemali by byť podávané abstraktnými všeobecnými dogmatickými pravdami a citátmi. Na poli solidárnosti a lásky k chudobným viac hovoria a sú vypočutí hrdinovia ako Matka Tereza, Follereau, Helder Camara a mnohí iní, než mnohé články z oblasti teológie solidarity. V Cirkvi takýchto pozitívnych hrdinov máme. Sú dôležití nielen pre dospievajúcich a mládež, ale aj pre dospelých, pretože aj oni sa potrebujú nadchnúť konkrétnym príkladným životom viery. Internet dáva možnosť s takýmito vzormi diskutovať, pýtať sa v akejsi virtuálnej besede a dostávať odpovede, samozrejme podľa možností daného človeka, ktorý sa stal vzorom pre ostatných.

Ukazuje sa však aj iná skupina vzorov. Čím menej dôveryhodnou a čím viac diferencovanou bude totiž informácia na internete, tým dôležitejšia bude prítomnosť vzdelaných a skúsených hlavne veriacich profesionálov, ktorí budú vedieť správne hodnotiť informácie, zjednodušovať komplikované správy alebo rozprávať o ťažkých situáciách ľudí vo svete bez snahy vyťažiť zo súcitu s ľudským utrpením a biedou.

3. Duchovné sprevádzanie – rozhovor o osobných cestách viery, poučená a rozumejúca asistancia v ťažkých životných skúškach alebo v období rozhodovania, sledovania a podpora osobného rastu viery a ľudského dozrievania – to sú požiadavky duchovného doprevádzania čoraz naliehavejšie požadované nielen od kňaza, ale v súčasnosti už aj od laikov, ktorí by mohli túto službu vo farnosti po absolvovaní určitého vzdelania praktizovať. Určitá forma duchovného doprevádzania už na internete funguje predovšetkým formou mailov, blogov, chatov, fór či konferencií. Dokonca sa na internete už praktizujú aj doprevádzané duchovné cvičenia, duchovné obnovy alebo organizované videokonferencie na rôzne témy.

4. Možnosť účasti v primeranom spoločenstve – zdieľanie a tolerancia, pestrosť foriem a výrazových prostriedkov spojené s úsilím o jeden spoločný cieľ, prijatie každého veriaceho s jeho odlišnosťami a „inakosťou“, aby sa cítil skutočne prijatý a milovaný, sú nutné predpoklady existencie kresťanov v spoločenstvách rôznych typov a ich užitočnosti pre celú Cirkev. Takéto spoločenstvá sú aj na internete miestami postupného rastu a dozrievania viery cez napätia a konflikty, ktoré sú v spoločenstve vždy prítomné, ktoré by ale nemali veriacich ničieť ale za pomoci kňaza naopak ešte viac upevňovať a budovať.

5. Trvalé vzdelávanie – rozširovať svoje vzdelanie vo veciach našej viery je potrebné z osobných dôvodov ako aj pre nároky sveta, ktorému má kresťan s dostatočnou osobnou

erudíciou „zdôvodniť nádej, ktorá je v nás“(1Pt 3,15). Naše vzdelanie však treba rozširovať aj vo veciach, týkajúcich sa komunikačných prostriedkov, predovšetkým internetu. Ak sa nenaučíme s ním pracovať profesionálne, nebudeme schopní konkurovať svetským profesionálom v tejto oblasti a evanjelium neprenikne do tých oblastí, do ktorých by mohlo. Preto je dôležité umožniť veriacim z farnosti takéto štúdiá.

6. Tolerancia – ako kresťania žijeme nielen v názorovo a kultúrno „pestrom“ svete, ale taktiež v „pestrej“ Cirkvi. Nedá sa teda zaobísť bez tolerancie, ak máme naplniť Pavlovo slovo: „Pokiaľ to záleží na vás, majte pokoj so všetkými ľuďmi.“(Rim 12, 18) a „Znášajte sa navzájom v láske a usilujte sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja.“(Ef 4, 2-3) Tolerantný postoj však musí vychádzať z jasných osobných stanovísk a z primeranej osobnej istoty. Bez nich sa o toleranciu nedá pokúšať. Z tolerancie sa však nesmie stať ľahostajnosť. Tolerancia je umenie znášať „inakosť“ druhého vedľa seba, ktorý nie je zlý iba preto, že je iný. Tolerancia je umenie znášať aj chyby druhého, ktoré nemá silu zmeniť, a v úcte a vynaliezavej láske ho povzbudzovať k dobru v láskavej a trpezlivej prítomnosti. Práve takáto tolerancia je veľmi dôležitá pri internetových diskusiách a konferenciách.

7. Prijímaná a odovzdávaná viera – viera musí byť skutočne žitá v reálnom živote veriacich – nie odtrhnutá od života, ale s ním prepletená tak, že mu dodáva silu a skutočný zmysel. Viera musí byť nielen prijímaná ale aj odovzdávaná, žitá spoločne s inými vo farnosti nie ako záležitosť pána farára, ale ako priestor života všetkých veriacich napĺňaný vďaka viere zmyslom a posolstvom lásky. Internet má k tomuto vzájomnému odovzdávaniu skúseností a zážitkov viery napomáhať.

Tieto prvky pastoračnej práce musia byť vo farnosti včlenené do pastorácie detí, mladých, vysokoškolákov, rodín, starých, chorých, väzňov, škôl či závislých od drog neopomenúc ani pastoráciu cez internet, vďaka ktorej sa môžu všetky tieto špeciálne pastorácie poprepájať rôznymi komunikačnými premosteniami a cez ne si medzi sebou vymieňať skúsenosti či poučenia. Vychádza teda potreba v každej farnosti podľa jej charakteristík a vlastností vytvoriť okrem pastoračného tímu, v ktorom by figurovali zástupcovia každej špeciálnej pastorácie fungujúcej vo farnosti, aj tím, ktorý by sa špeciálne venoval pastorácii a evanjelizácii farnosti cez internet. Tento tím by spolupracoval s členmi pastoračného tímu, ktorí by o svojich aktivitách informovali veriacich aj na internete a aj touto cestou uskutočňovali časť svojej špeciálnej pastorácie. Od rýchlosti vytvorenia takéhoto tímu závisí budúcnosť tejto cesty pastorácie a evanjelizácie, pretože internet, ak je skutočne používaný v aktívnej a riadnej pastorácii, využíva jeho mimoriadne možnosti, môže sa stať dôležitým prostriedkom v odovzdávaní viery a šírení Slova. Úlohou kňaza je teda nájsť takýchto vhodných organizačne schopných ľudí vo svojej farnosti, ktorí by dokázali koordinovať činnosť ďalších aktivistov v danej oblasti pastorácie.

Predchádzajúce časti seriálu o Internete a misiách:

[Internet a misie? - 19 - Dialóg lásky](#)

[Internet a misie? - 18 - Pôsobenie laikov](#)

[Internet a misie? - 17 - Farnosť a pastorácia v nej](#)

[Internet a misie? - 16 - Vo svetle dokumentov cirkvi](#)